

БРАНДЕРЪ.

Дважъ свиня!

ФРОШЪ.

Нали искá самичъкъ! Ей ме на!

ЗИБЕЛЪ.

Сърдитий мигомъ вѣнка ще изгѣдимъ!
Съсъ шумъ, шега, хай весели да бждемъ!
Иха! Уха!

АЛТМАЙЕРЪ.

Тозъ ревъ ме заглуши!
Памукъ! Запушвайте уши!

ЗИБЕЛЪ.

Да загърми и цѣлий сводъ, тогасъ
Разбра щещъ ти, какво е силенъ басъ!

ФРОШЪ.

Така е! Вѣнка, кой се разсърди!
А! тара-лара, да!

АЛТМАЙЕРЪ.

А! тара-лара, да!

ФРОШЪ.

Нагласени сж моитъ гжрди (пѣе).
Свещений, милий римски тронъ
Какъ може още да се закрѣпи?

БРАНДЕРЪ.

Що гадна пѣсень, тѣю! Политишки тропаръ!
Туй пѣсень ли е? Бога да благодаримъ,
Че римский тронъ не трѣбва ние да крѣпимъ!
За менъ поне е най-богатий даръ,
Че азъ не съмъ ни канцлеръ, нито царъ.